

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவஞ்சைக்களம் தேவாரத்திருப்பதிகம்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவஞ்சைக்கள விஜய மலர்.

இருபத்தொராவது குழுமஹா சந்திதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள்.

திருவாவடுதுறை ஆத்னவேளியீடு எண்—49.

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகவாமிகள் தேவாரம்.

[ஏழாந்திருமுறை]

1. திருவஞ்சைக்களம்
 2. திருநொடித்தான்மலை
- திருப்பதிகங்கள் பொழிப்புரையுடன்.

1952

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி.

“ ஒருமணத்தைச் சிதைவுசெய்து வல்வழக்கிட்
டாட்கொண்ட வுவுனைக் கொண்டே
இருமணத்தைக் கொண்டருளிப் பணிகொண்ட
வல்லாள னெல்லா முய்யப்
பெருமணச்சீர்த் திருத்தொண்டத் தோகைவிரித்த
பேரருளின் பெருமா ளென்றந்
திருமணக்கோ லப்பெருமாள் மறைப்பெருமாள்
எமதுகுல தேய்வ மாமால். ”

— ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள்.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

மு ன் னு ன ி

“ கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி
காட்டும் வெண்ணை

பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான
பாங் வாசிக்

சுயிலாரும் பொழிற்றிருவா வதுறைவாழ் குருநமச்சி
வாய தேவன்

சயிலாதி மரபுடையோன் றிருமரபு நீழி
தழைக மாதோ ”

— ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவதுறை யாதீனத்து
இருபத்தொன்றாவது குருமகாசந்நிதானமாக விளங்கும்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள், சிவக்ஷேத்திர —
குருக்ஷேத்திர பரிபாலனங்களுடன் செந்தமிழ்ப் பரிபாலன
மும் சித்தாந்தசைவபரிபாலனமும் தமது ஆதீனப் பூர்வாசாரி
யர்களைப் போலவே சிறப்பாகச் செய்துவருவது உலகறிந்த
உண்மையேயாம். சிவதலதரிசனம், குருமூர்த்த தரிசனம்
செய்ய எழுந்தருளுங்காலங்களிலெல்லாம் இந்த மகாசந்நிதா
னம் அவர்கள் திருமுறைப் பகுதிகளையேனும், சித்தாந்த

நூல்களையேனும் ஒல்லும் வகையில் சித்தார்த சைவ நெறியிலே செல்லும் அன்பர்கட்குச் சிந்திக்கத் தக்க வாப்ப்புள்ளதாக உரையுடன் வெளியிட வேண்டும் எனத் திருவுளங்கொண்டருளினார்கள். அத்திருவுளக் குறிப்பின்படியே இப்பொழுதும் திருவஞ்சைக்களம் தேவாரத் திருப்பதிகம் பொழிப்புரை முதலியவற்றுடன் வெளிவருகிறது. ஸ்ரீசந்தரமூர்த்தி நாயனார் அஞ்சைக்களத்தப்பரைத் தரிசித்துத் திருக்கயிலையில் முன்பு செய்து வந்த திருத்தொண்டை நினைந்து அங்கே எழுந்தருளத் திருவுளங்கொண்டார்கள். சிவபெருமான் திருவுளக் குறிப்பை எதிர்நோக்கி நின்று வணங்கித் திருப்பதிகம் அருளினார்கள். திருப்பதிகத்தை யருளிக் குறையிரந்து நின்றார்கள். சிவபெருமான் திருவருளானையால் அயிராவணம் என்னும் வெள்ளை யானையில் ஏறிக் கயிலாய மலைக்கு எழுந்தருளினார்கள். வழியிலே, சிவபெருமான் தமக்கருளிய திருவருளின் திறத்தை எண்ணி பெண்ணி உருகினார்கள். அவ்வுருக்க மொழிகளெல்லாம் ஒருங்கு திரண்டு ஒரு திருப்பதிகவுருப்பெற்றது. அப்பதிகமே திருநொடித்தான்மலைத் திருப்பதிகம் என்பது. ‘அத் திருப்பதிகத்துக்கும் ஒருபொழிப்புரை வரைந்து இதனுடன் சேர்த்து அச்சிட்டு விடுக’ என்னும் ஆணையும் பிறந்தது. அதன் பின்பு, தம்பிரான் தோழருக்குத் தோழராகிய சேரமான் பெருமானையாரும் உடன் சென்று கயிலையில் அரங்கேற்றிய ‘ஆதிதிலாவாகிய திருக்கயிலாயஞானவுலாவையும் ஆராபந்து மூலபாடத்தை மட்டும் சைவ மெய்யன்பர்கள் நித்திய பாராயணம் செய்வதற்கு உரியதாக உடன் சேர்த்துக் கொள்க’ என்றருளினார்கள். ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகா சந்நிதானம் அவர்கள் திருவுளக் குறிப்பு மெல்ல மெல்ல ஒன்றுக்கும் பற்றாத ‘நாயினேனையும் பொருட்படுத்து’த் திருவருட்

குறிப்புக்கு இலக்காக்க வள்ளமையை அறிந்து பெருமகிழ்
வெய்தினேன். எனினும் அச்சம்பெரிதுங்கொண்டேன். சிவா
துபவதுகர்ச்சி வல்ல பெரியோர் செய்ய வேண்டிய திருப்பணி
அஃது என்பதை நன்கு அறிந்து வைத்தும், ஏதேனும் குழ
றிக்குழறி எழுதினால் சிவாதுபவச் செல்வர்கள் அடியேனையும்
திருத்திச் செம்மை செய்ய இஃது ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகும்
எனப் பெரிதுந் துணிந்தேன். ஒருவாறு, மகாசந்நிதானம்
அவர்களிட்ட கட்டளைப் பணியை நிறைவேற்றியவனும்
ஆனேன்: ஆயினும், அந்தக்கட்டளைபைச் சிரமேற்கொண்டு
செய்த பணியே யன்றிச் சிவாதுபவமோ செந்தமிழ்ப்
பெரும் புலமையோ கொண்டு செய்ததன்று. எனியேன்
தடுமாற்றத்தின் எல்லை எவரும் இவ்வுரைபால் எளிதின்
நனியுணர்வர். இனி, இவ்வாதீனத்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர பரமா
சாரிய சுவாமிகளுக்குப் பின் இருபதாவது பட்டத்தில்
எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்
ஆட்சிக் காலத்திலே - அடியேனுக்கு முன்பு இவ்வாதீன
வித்துவானாக இருந்த ஸ்ரீ சிதம்பர ராமலிங்கம் பிள்ளையவர்
களால் ஆராய்ந்து பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்கள்-21. அவர்
கட்குப் பின் ஆதீன கைங்கரியத்தை மேற்கொண்டு அடியே
னால் வெளியிடப்பட்ட நூல்கள் - 16.

இனி, இப்போது சிவஞான பீடத்தெழுந்தருளியுள்ள
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானம் அவர்கள் ஞானபீட மேற்றது
விகிர்ந்தி - பங்குனி - 30ஆம் நாள்: ஏறக்குறைய ஓராண்டு
ஆகிறது. இதுவரை பன்னிரண்டு நூல்கள் வெளிவந்துள்ள.
அவை வருமாறு:—

வெளி யீட்டு எண்	பத்தகங்களின் பெயர்.	காலம்
38—1	உலகுடையநாயனார் கழிநெடில் முதலியன குறிப்புரை	கர-சித்திரை
39—2	கலைசப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி குறிப்புரையுடன்	”
40—3	அம்பலவாணதேசிக பரமசாரிய சுவாமிகள் நினைவு மலர்	கர-ஆனி
41—4	சந்தானசாரிய புராண சங்கிரகம் குறிப்புரையுடன்	கர-ஆவணி
42—5	சந்தான குரவர் நான்மணி மலை	”
43—6	விநாயகரகவல் பதவுரையுடன்	”
	மெய்கண்டசாத்திரம்:—	
44—7	1. திருவந்தியார் மூலமும் உரையும்	கர-புரட்டாசி
45—8	2. திருக்களிற்றுப்படியார் ”	”
46—9	கயிலைபாதி காளத்திபாதித் திருவந்தாதி உரையுடன்	கர-மார்கழி
47—10	பூநமச்சிவாயமூர்த்தி ஆற்றுப்படை உரையுடன்	கர-தை
48—11	சைவப் பேராசு — உரை நடை	”
49—12	திருவஞ்சைக்களம் தேவாரத் திருப்பதிகம் முதலியன பொழிப்புரையுடன்	கர-பங்குனி

தலவரலாறு முதலியன.

மலைநாடு சேரநாடு என வழங்கும். சேர அரசர்களுடைய இராசதானி மகோதை என்பது. திருவஞ்சைக்களம் என்னும் சிவதலம் அம்மகோதையில் உள்ளது. இத்தலம் பரசுராமரால் பூசிக்கப் பெற்றது. பரசுராமர், தம்தந்தையார் சமதக்கினி முனிவர் ஆணையால் தமது தாயையும் உடன்பிறந்தாரையும் கொன்ற பாவம் நீங்க இத்தலத்திலே சிவபிரானைப் பூசித்து அப்பாவம் நீங்கப் பெற்றார். பெருமாக்கோதையார் என்னும் சேரமான் பெருமானையுரை இங்கே திரு வவதாரம் செய்தருளினார். அவர் சிவபத்தி சிவனடியார் பத்தியில் சிறந்தோங்கியவர். தம் நாட்டில் உள்ள பல சிவாலயங்களிலும் திருப்பணிகள் செய்தருளினார். நாடோறும் செய்யும் தமது ஆன்மார்த்த பூசை முடிவிலே ஸ்ரீ நடராசப் பெருமானுடைய திருச்சிலம்பொலியைக் கேட்கும் பெரும்பேறு உடையவர் அவர். யானையின் மீது பவனி வருங்காலத்து உவர் மண் படிதலால் வெளுத்திருந்த சரீரமுடைய வண்ணனைக் கண்டு சிவனடியாரென மதித்து வணங்கியவர். திரு வாலவாயுடையார் தந்த திருமுகப்பாசரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்த பாணபத்திரருக்கு நிதிக்குவையளித்தவர். ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி நாயனருடைய நட்பைப் பெற்று விளங்கியவர். பொன்வண்ணத்தந்தாதி, திருவாலார் மும்மணிக் கோவை, திருக்கைலாயனானவுலா என்னும் பிரபந்தங்களைப் பாடியருளியவர். ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அயிராவணத்தில் ஏறிக் கயிலாயம் சென்றபோது தமது குதிரையிலேறித் திருக்கயிலாயத்துக்கு உடன் சென்றவர். சுவாமி திருநாமம்—அஞ்சைக்களத்தப்பர், அம்பிகை—உமையம்மையார். தீர்த்தம்—சிவகங்கை, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்பதிகம்

பெற்றது: பண் — இந்தளம். ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், ஸ்ரீ சேரமான் பெருமானாய் ஓர் ஆகிய இவர்களுடைய உற்சவ மூர்த்திகள் இங்குள்.

இத்தலம், சோரனூர் ஜங்ஷனிலிருந்து 7-மைல் தூரம் சென்றால் இருஞாலக்கடைக்குப் போகலாம். அங்கிருந்து தோணித்துறையாகிய கருவப்படந்தை 12-மைல் தூரத்தில் உள்ளது. அங்கே தோணி ஏறி 5-மைல் தூரம் சென்றால் கோடுங்கோளூர் இருக்கிறது. அவ்விடத்திலிருந்து மணற் பாதையாக 3-மைல் தூரம் சென்றால் திருவஞ்சைக்களத்தை அடையலாம்.

“சென்னப்பட்டினத்துக்குத் தென்மேற்கே 360 மைல் தூரம் உள்ள சோரனூர் என்னும் ஜங்ஷன் ஸ்டேஷனுக்குத் தென்மேற்கு 5-மைல் தூரத்தில் உள்ள இருஞாலக்கடை என்னும் ரெயில்வே ஸ்டேஷனை அடைந்து, அங்கிருந்து தென்மேற்கு 5-மைல் மோடாரில் சென்று, இருஞாலக்கடை என்னும் ஊரை அடைந்து, அங்கிருந்து தென்மேற்கு (குதிரை வண்டியில்) 6-மைல் சென்று கருவப்படந்தை என்னும் ஊரைச் சேர்ந்து, அங்கிருந்து கழியில் (படகில்) 4-மைல் சென்றால் திருவஞ்சைக்களத்தைச் சேரலாம். கழியில் 2½-மைல் கடந்ததும் கோடுங்கோளூர் இருக்கின்றது.”

“எர்ணாகுளம் ஸ்டேஷனிலிருந்து ஸ்டீம் லான்சில் 22-மைல் கழியிற் சென்று கோட்டப்பூரம் அடைந்து, அங்கிருந்து வடக்கு ¾-மைல் சென்றாலும் திருவஞ்சைக்களத்தைச் சேரலாம்.”

இங்ஙனம்,

திருவாவடுதுறை, } த.ச. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை,
19—3—52. } ஆதினவித்துவான்.

ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

ஏழாந்திருமுறை சுந்தரர் தேவாரம். திரு அஞ்சுகூடம்.

பண் — இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்குத்தலைமலைபணிந்ததென்னே
சடைமேற்கங்கைகவள்ளந்தரித்ததென்னே
அலைக்கும்புலித்தோல்கொண்டசைத்ததென்னே
யதன்மேற்கதநாகங்கச்சார்த்ததென்னே
மலைக்குந்நிகரொப்பனவன்றிரைகள்
வலித்தெற்றிமுழங்கிவலம்புரிகொண்
டலைக்குங்கடலங்கரைமேன்மகோதை
யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே. 1

பிடித்தாட்டியொர்நாகத்தைப்பூண்டதென்னே
பிறங்குஞ்சடைமேற்பிறைகுடிற் றென்னே
பொடித்தான்கொண்டுமெய்ம்முற்றம்பூசிற்றென்னே
புகரேறுகந்தேறல்புரிந்ததென்னே
மடித்தோட்டந்துவன்றிரையெற்றியிட
வளர்சங்கமங்காந்துமுத்தஞ்சொரிய
அடித்தார்கடலங்கரைமேன்மகோதை
யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே. 2

சிந்தித்தெழுவார்க்குநெல்லிக்கனியே
 . சிறியார்பெரியார்மனத்தேறலுற்றால்
 முந்தித்தொழுவாரிறவார்பிறவார்
 முனிகண்முனியேயமரர்க்கமரா
 சந்தித்தடமால்வரைபோற்றிரைகள்
 தணியாதிடறுங்கடலங்கரைமேல்
 அந்தித்தலைச்செக்கர்வானையொத்தியா
 லணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே. 3

இழைக்கும்மெழுத்துக்குயிரேயொத்தியா
 லிலையேயொத்தியாலுணையேயொத்தியால்
 குழைக்கும்பயிர்க்கோர்புயலையொத்தியால்
 அடியார்தமக்கோர்குடிபேயொத்தியால்
 மழைக்குந்நிகரெஃப்பனவன்றிரைகள்
 வலித்தெற்றிமுழங்குவலம்புரிகொண்
 டழைக்குங்கடலங்கரைமேன்மகோதை
 யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே. 4

வீடின்பயனென்பிறப்பின்பயனென்
 விடையேறுவதென்யதயானேநிற்கக்
 கூடும்மலைமங்கையொருத்தியுடன்
 சடைமேற்கங்கையானீரூடிற்றென்னே
 பாடும்புலவர்க்கருளும்பொருளென்
 னிதியம்பலசெய்தகலச்செலவில்
 ஆடுங்கடலங்கரைமேன்மகோதை
 யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே. 5

இரவத்திடுகாட்டெரியாடிற்றென்னே
 யிறந்தார்தலையிற்பலிகொண்டலென்னே
 பாவித்தொழுவார்பெறுபண்டமென்னே
 பரமாபரமேட்டிபணித்தருளாய்
 உரவத்தொடுசங்கமொடிப்பிழுத்தங்
 கொணர்ந்தெற்றிமுழங்கவலம்புரிகொண்
 டரவக்கடலங்கரைமேன்மகோதை
 யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே. 6

ஆக்கும்மழிவுமமையரீயென்பனான்
 சொல்லுவார்சொற்பொருளவைரீயென்பனான்
 நாக்குஞ்செவியுங்கண்ணாரீயென்பனான்
 னலனையினிநாணுணைநன்குணர்ந்தேன்
 நோக்குந்நிதியம்பலவெத்தனையுங்
 கலத்திற்புகப்பெய்துகொண்டேறநுந்தி
 ஆர்க்குங்கடலங்கரைமேன்மகோதை
 யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே. 7

வெறுத்தேதன்மனைவாழ்க்கையைவிட்டொழிந்தேன்
 விளங்குங்குழைக்காதுடைவதியனே
 இறுத்தாயிலங்கைக்கிறையாவனைத்
 தலைபத்தொடுதோள்பலவிறுவிழக்
 கறுத்தாய்கடனஞ்சமுதுண்டுகண்டங்
 கடுகப்பிரமன்தலையைந்திலுமொன்
 றறுத்தாய்கடலங்கரைமேன்மகோதை
 யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே. 8

பிடிக்குக்களிதேயொத்தியாலெம்பிரான்
 பிரமற்கும்பிரான்மற்றைமாற்கும்பிரான்
 நொடிக்கும்மளவிற்புரமுன்றெரியச்
 சிலைதொட்டவனையுனைநான்மறவேன்
 வடிக்கின்றனபோற்சிலவன்றிரைகள்
 வலித்தெற்றிமுழங்கிவலம்புரிகொண்
 டடிக்குங்கடலங்கரைமேன்மகோதை
 யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே. 9

எந்தம்மடிகளிமைபோர்பெருமா
 நெனக்கென்றுமனிக்குமணிமிடற்றன்
 அந்தண்கடலங்கரைமேல்மகோதை
 யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனை
 மந்தம்முழவுங்குழலுமியம்பும்
 வளர்நாவலர்கோனம்பியூரன்சொன்ன
 சந்தம்மிகுதண்டமிழ்மாலைக்கொண்
 டடிவீழவல்லார்தடுமாற்றிலரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி திருநாமம் — அஞ்சைக்களத்தப்பர்.
 அம்மையார் — உமைபம்மை.

இத்திருப்பதிக வரலாறு.

ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருப்புக்கொளியூரிலே முதலைவாய்ப்பிள்ளையை மீட்டு, கொங்க தேசத்தைக் கடந்து மலைநாட்டை அடைந்தார். அந்நேயறிந்த அம்மலைநாட்டிலுள்ள சிவனடியார்கள் விரைந்தோடிப் போய்ச் சேரமான் பெருமானையனார் திருமுன்சென்று, “மஹாராஜாவே, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் எழுந்தருளி வருகின்றனர்” என்று விஞ்ஞாபித்தார்கள். அதுகேட்ட சேரமான் பெருமானையனார் பேரானந்தப் பெருங்கடலின் மூழ்கி, அவர்களுக்குப் பொற்கிழிகளையும் இரத்தினபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் கொடுத்தார். கொடுத்த பின், “திருவாளூரில் சைவசிகாமணியார் எழுந்தருளி வருகின்றார்; நமக்கு உயிர்த் துணைவராகிய தலைவர் எழுந்தருளி வருகின்றார்; உலகமெல்லாம் உபயும் பொருட்டுத் திருவவதாரம் செய்தருளிய பரமாசாரியர் எழுந்தருளி வருகின்றார் என்று முரசறைவித்து, தமது திருநகரமெங்கும் மிக அலங்கரிப்பித்து, பாணைமேற்கொண்டு, மந்திரிமார்களும் சேனைகளும் சூழப்புறப்பட்டுச்சென்று, தூரத்தே சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைக் கண்டவுடனே பாணையினின்றும் இறங்கி விரைந்தோடிப் போய், அவருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் சேரமான் பெருமானையனாரை வணங்கித் தழுவினர். அதுகண்ட இருபக்கத்தாரும் ஆனந்தசாகரத்தின் மூழ்கி ஆரவாரித்தார்கள். சேரமான் பெருமானையனார் சுந்தரமூர்த்தி நாயனரை பாணைமேலேற்றித் தாம் பின்னே அவருக்கு வெள்ளைக் குடைபிடித்துக் கொண்டு, நானாவித வாத்தியங்கள் ஒலிக்கச் சென்று, தமது திருநகரத்திற் புகுந்து, தமது திருமாளிகைவாயிலை அடைந்து, அந்நாயனரை பாணையினின்றும் இறக்கி,

மண்ணுல கிற்பிறந்து நும்மை வாழ்த்தும் வழியடியார் [தேன்
பொன்னுல கம்பெறுதல் தோண்டனெனினு கண்டொழிந்
விண்ணுல கத்தவர்கள் விரும்பவேள்கா யானையின்மேல்
என்னுடல்காட்டுவித்தான்நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

அஞ்சின யொன்றின்று அலர்கொண்டடி சேர்வறியா
வஞ்சனை என்மனமே வைகிவானநன் ஞடர்முன்னே
துஞ்சதன் மாற்றுவித்துத் தோண்டனென்பர மல்லதொரு
வேஞ்சின ஆனைதந்தான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

நிலைகெட விண்ணதிர நிலமெங்கு மதிர்ந்தசைய
மலையிடை யானையேறி வழியேவரு வேனெதிரே
அலைகட லாலரையன் அலர்கொண்டுமுன் வந்திறைஞ்ச
உலையனை யாதவண்ண நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

அரவொலி யாகமங்க ளறிவாரறி தோத்திரங்கள்
விரவிய வேதஒலி விண்ணெலாம்வந் தேதிர்ந்திசைப்ப
வரமலி வாணன்வந்து வழிதந்தெனக் கேறுவதோர்
சிரமலி யானைதந்தான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

இந்திரன் மால்பிரமன் நெழ்லார்மிசு தேவரெல்லாம்
வந்தேதிர் கொள்ளவேன்னை மத்தயான யருள்புரிந்து
மந்திர மாமுனிவ ரிவனாரென எம்பெருமான்
நந்தம ருரனென்றான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

ஊழிதோ றாழிமுற்று முயர்பொன்னொடித் தான்மலையைச்
சூழிசை யின்கரும்பின் சுவைநாவல வூரன்சொன்ன
ஏழிசை யின்தமிழா லிசைந்தேத்திய பத்தினையும்
ஆழி கடலரையா வஞ்சையப்பர்க் கறிவிப்பதே.

தருச்சிற்றம்பலம்

பூதநாமிக்கியானர் கவிலைக்குச்செல்லை: சோமன் பெருமாளையுறும் உடன்போகல்.

இத்திருப்பதிக வரலாறு.

பூநீ சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், சிவபெருமானால் அனுப்பப் பட்ட வெள்ளை யானையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு திருக்கைலாச மலைக்கு எழுந்தருளும்போது தமது தோழராகிய சேரமான் பெருமானையனாரைத் திருவுளத்திலே நினைந்து கொண்டு சென்றார். அவர், சுந்தர மூர்த்தி நாயனாருடைய செயலை அறிந்து, உடனே பக்கத்தில் நின்ற ஓர் குதிரையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, திருவஞ்சைக்களத்துக்குப் போய், வெள்ளை யானையின்மேல் ஆகாபத்திற் செல்லும் நாயனாரைக் கண்டு, தாமேறிய குதிரையின் செவியில் பூநீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதியருள, குதிரை ஆகாபத்தில் பாய்ந்து, நாயனாருடைய வெள்ளை யானையை அடைந்து, அதனை வலஞ்செய்து, அதற்கு முன்னகைச் சென்றது. சேரமான் பெருமானையனார் முன்செல்ல, பின்சென்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனார் “தானெனை முன்படைத்தான்” என்னும் இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டு திருக்கைலாச மலையின் தெற்கு வாயிலுக்கு முன் போய், இருவரும் தத்தம் ஊர்தியினின்றும் இறங்க, பல வாயில்களையுங் கடந்து, திருவணுக்கன் திருவாயிலை அடைந்து, சிவாஞ்ஞையினாலே செம்பொற்றிருக் கோயிலி னுள்ளே சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் முன்னும் சேரமான் பெருமானையனார் பின்னுமாகச் சென்று சுவாமி சந்நிதானத் திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸ்தோத்திரம் செய்து கொண்டு நின்றார்கள். சிவபெருமான் அவர்களை நோக்கி “நீங்கள் நம்முடைய கணங்களெல்லாவற்றிற்குந் தலைவராயிருங்கள்” என்று அருளிச் செய்தார். அதைக் கேட்டுத்

திருக்கைலாசபதியை மீட்டும் நமஸ்கரித்து எழுந்து, அவருடைய திருவருளைச் சிரமேற்கொண்டு, சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் ஆலால சுந்தரராகி முன்னே தாஞ்செய்த திருத் தொண்டைச் செய்பவரும், சேரமான் பெருமானாயனார் கணநாதராகி அவர் செய்யுந் திருத்தொண்டைச் செய்பவரு மாயினார்கள். சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் தாம் வழியிலே அரு ளிச் செய்த திருப்பதிகத்தைத் தக்ஷிண பூமியிலே ஏற்றும் பொருட்டுச் சமுத்திர ராஜனுக்கிய வருணனிடத்திலே கொடுத்தருள, அவன் அதைத் திருவஞ்சைக்களத்திலே உய்த்துத் தெரிவித்தான்.

திருவஞ்சைக்களம் திருப்பதிகம்

பொழிப்புரை

1. மலை போலும் உயர்ந்து தமக்குத் தாமே ஒப்பன ஆகிய வலிய அலைகள் மிக்க வலிமையுடன் கரையைமோதிக் கொண்டு பேராரவாரத்துடன் வலம்புரிச் சங்குகளைக் கொண்டு வந்து ஒதுக்குகின்ற கடற்கரையின் மேல் உள்ளதாகிய மகோதை என்னும் சேரர் தலைநகரினிடத்து அழகு மிக்க சோலைகளுடன் விளங்கும் திருவஞ்சைக்களம் என்னும் தலத் திலே கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே! தேவரூடைய சிரத்திலே பிரமதேவர்களுடைய வெள்ளிய தலைகளை மாலையாகக் கொத்துச் சிரமாலையாக அணிந்து கொண்டிருத்தற்குக் காரணம் யாதோ? உம்முடைய சடாமுடியில் ஆயிரமுகமாக அகங்கரித்து வந்த கங்கையைத் திவலை யாக்கி ஞான கங்கையில் ஒடுக்கிக் கொண்டமைதான் யாது காரணமோ? வருத்தும் தன்மையுள்ள (தாருகவன முனிவர்

ஏவலினால் வந்த) புலியினது தோலை உரித்து அரையில் ஆடையாகத் தரித்துக் கொண்டமைதான் என்னே? அப்புலித் தோலாடையின் மீது, கோபம் மிக்க பாம்பை அரைக்கச்சையாகக்கட்டிக் கொண்டதுதான் என்ன பயன் கருதியோ? அருளிச்செய்ய வேண்டும். (எ-று)

தலைக்கு — தலையின்கண்: உருபு மயக்கம். தலை மாலை — பிரமதேவர்களுடைய மண்டையோடுகளைக் கோத்தணிந்த மாலை. கங்கை வெள்ளம் — கங்கையினது வெள்ளத்தை. அலைக்கும் — வருத்தும். அசைத்தது — கட்டிக் கொண்டது. கதம் — கோபம். கதநாகம் — கோபத்தையுடைய பாம்பு. கச்சு — அரையிற் கச்சு. மலைக்கு நிகர் — மலையையொத்த. வன் திரைகள் — வலிய அலைகள். எற்றி — வீசி. மகோதை — சேரர் தலைநகர்.

2. மடங்கி ஓடி வந்து வலிய அலைகள் வீசுதலால் கண் வளரும் சங்குகள் அகட்டைத் திறந்து முத்துக்களை மிசுதியாக ஈனும்படி அடித்து நிறைக்கின்ற கடற்கரையின் மீதுள்ள மகோதை நகரினிடத்து அழகுமிக்க சோலைகளால் விளங்கும் திருவஞ்சைக்களத்தில் கோயில் கொண்டருளும் சிவபெருமானே! தேவரீர் பாம்புகளை ஆபரணமாக அணிந்துகொண்ட காரணம் யாது? விளங்குகின்ற திருச்சடையிலே இளம்பிறைச் சந்திரனை முன்புள்ள ஞானகலையில் ஒடுக்கியருளியமை என்ன காரணம்? திருமேனி முழுவதும் விபூதியை நிறையப்பூசியமை என்ன பயன் கருதியோ? இடப வாகனத்தில் விரும்பி ஏறிச் செலுத்துவது ஏன்? எளியேனுக்கு இவற்றையருளிச் செய்ய வேண்டும். (எ-று)

பொடி—விபூதி. தான் அசை. புகர்—புகைபோலும்
நிறம். உகந்து - விரும்பி. மடித்து—மடங்கி. ஓட்டந்து—
ஓடி: விகாரம். அங்காந்து—வாயைத் திறந்து.

3. ஒன்றோடொன்றுதோட்புள்ளவிசாலமானபேரிய
மலைகளிப்போல உயர்ந்துமேலேழுந்து நீங்காமல் அலைகள்வந்து
மோதுகின்ற கடற்கரைமேல் அழகு மிக்க சோலைகளையுடைய
திருவஞ்சைக்களத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பரம பிதாவே! துயி
வுணர்ந்து எழுங்காலத்திலேயே தம்மைச் சிந்தித்தேழுகின்ற
மெய்யடியார்களுக்கு உள்ளங் கையில் நெல்லிக்கனியாக
(மெய்யாக) விளங்குபவரே! (உலக விஷயங்களிலே மனத்
தைப் போக்கி அலையும்) சிறியோர், மனத்திலே (ஆண்டவ
னாகிய தேவரீர் இயல்பையும், மீளா அடிமையாகிய ஆன்மாக்க
ளின் இயல்பையும் நன்கு விசாரித்தறிந்து) தேளிந்தால்
பெருமையுடையவர் (ஆவார்) அவ்வாறு முற்பட்டு வணங்கும்
இயல்புடைய மெய்யடியார்-பிறக்கவுமாட்டார் இறக்கவுமாட்
டார். முனிவர்கட்கு முனிவராக மேம்பட்டுள்ளவரே!
தேவாதி தேவனே! (எ-று)

நெல்லிக்கனி என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாக
என்றபடி. உள்ளும் புறமும் ஒத்துத் தோன்றுதற்கு உள்
ளங்கை நெல்லிக்கனி பிரத்தியட்ச உவமை. அந்தித் தலை-
அந்திக் கண். செக்கர் வான்-செவ்வானம். துயிலெழுங்
காலத்தல்லது முன்னுணர்வின்மைபால் உணர்வுள்ளகாலத்து
மறவாது நினைவார் என்றபடி. இனி, சிறியோர், உழது திரு
வுளத்து ஏறப் பெற்றால் பெரியோரே எனலுமாம்.

4. மேகத்தை யோப்பனவாகிய வலிய அலைகள் வலிமை கொண்டு மோதி ஆரவாரித்து வலம்பரிச் சங்குகளைக் கொண்டு ஒலிக்கின்ற கடற்கரையில் உள்ள மகோதையில் அழகு நிறைந்த சோலைகளையுடைய திருவஞ்சைக்களத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே! சோல்லப்படுகின்ற எழுத்துக்களுக்கெல்லாம் உயிரெழுத்துப் போலொத்து விளங்குகின்றீர்! ஈடும் எடுப்பும் இன்றி உமக்கு உம்மையே ஒத்து விளங்குகின்றீர்! தழையச் செய்யும் பயிர்களுக்கு ஒப்பற்ற மேகம் போன்று ஆன்மாக்கள் தழையும்படி கைம்மாறில்லாத கருணையுடன் விளங்குகின்றீர்! தேவரீர் மெய்யடியார்களுக்கெல்லாம் ஒப்பற்ற முதல்வராகவும் எழுந்தருளியிருக்கின்றீர். (எ-று)

குழைக்கும் பயிர்க்கு — தழைக்கும் பயிருக்கு.
பயல்-மேகம்.

5. பொருள்களை மிக ஈட்டிக்கொண்டு மரக்கலங்கள் செல்லுதலில் வெற்றி கொள்ளும் கடற்கரையின் மேல் உள்ள மகோதையில் அழகு மிக்க சோலைகளையுடைய திருவஞ்சைக்களத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே! பிறப்பினால் ஆகும் பயன் யாது? வீடு பேற்றால் அடையும் பயன் என்னே? மதம் பொருந்திய அயிராவணம் என்னும் நிரைநிரை ஆயிரம் தந்தங்களையுடைய யானையிருக்க நீர் இடபத்தை வாகனமாகக் கொள்வது எதற்காக? தேவரீருடைய திருமேனியிலே பாதியிற் பொருந்திய மலைமகளாராகிய உமையம்மையார் இருக்க, கங்காதேவியைத் தேவரீர் திருச்சடையிலே அணிந்து கொண்டமைக்கு யாது காரணம்? தேவரீரைப் புகழ்ந்து பாடுகின்ற புலவர் பெருமக்களுக்கு நீர் கொடுத்தருளும் பொருள் யாது? அருளிச் செய்வீராக. (எ-று)

விடை—இடபம். மதயானை—மதம் பொருந்திய யானை, அயிராவணம் என்க.

6. கரையிலே வந்துவந்து உலாவுதலோடு சங்குகளுடனே இப்பி முத்துக்களையும், வலம்புரிச்சங்கங்களையும் கொண்டுவந்து வீசி ஆரவாரித்து ஒலிக்கின்ற, கடற்கரையின் மேல் உள்ள மகோதையில் அழகிய சோலைகள் பொருந்திய திருவஞ்சைக்களத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே! தேவரீர் இராத்திரியிலே சுகோட்டிலே நடனஞ் செய்கின்றமைக்கு யாது காரணம்? இறந்து ஒழிந்தவராகிய பிரம தேவருடைய கபாலத்தில் பிச்சையெடுத்தல் எதன்பொருட்டு? இத்தகைய தேவரீரைத் துதித்து வணங்கும் மெய்யடியார் பெறும் பொருள் யாது? மெம்பட்டவரே! பரம்பொருளே! கட்டளையிட்டருளுவீராக. (எ-று)

இரவத்து—இரவு + அத்து: அத்துச்சாரியை.

7. காணப்படுகின்ற மிகப் பலவாகிய பொருள்களையெல்லாம் மரக்கலங்களிலே ஏற்றித் தள்ளிக் கொண்டு வந்து சேர்க்கின்ற, மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய கடற்கரையில் உள்ள மகோதையின்கண் அழகிய சோலைகளையுடைய திருவஞ்சைக்களத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே! ஆதலும் அழிதலும் பொருந்தச் செய்கின்றவர் தேவரீரே என நான் நன்றாகச் சொல்லுவேன்; சொல்லுகின்றவர்களுடைய சொல்லும் பொருளும் ஆகிய அவைகள் தேவரீரே ஆவீர் என்பேன்; நா, சேவி, கண் முதலிய யாவும் தேவரீரே என்பேன். நன்மையே வடிவாகவுள்ளவரே! இனிமேல் நான் தேவரீரை நன்றாக உணர்ந்து வழிபடுவேனாயினேன் அருளுவீராக. (எ-று)

8. கடற்கரையின் மேல் உள்ளதாகிய மகோதையில் அழகு மிக்க சோலைகள் பொருந்திய திருவஞ்சைக்களத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! விளங்குகின்ற குழையென்னும் ஆபரணத்தையணிந்த திருச்சேவிகளையுடைய வேதமுதல்வரே! இலங்காபுரிக்கு அரசனாகிய இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளுடன் இருபது கைகளும் இற்று விழும் படி தோலைத்தருளியவரே! திருப்பாற்கடலிலே தோன்றிய ஆலகாலவிடத்தை அமுதமாகவுண்டருளிக் கண்டங்கரிதாகப் பெற்றவரே! விரைந்து பிரமதேவருடைய ஐந்து தலைகளில் ஒன்றை வயிரவக் கடவுளைக் கொண்டு அறுத்தருளியவரே! அடியேன், இவ்வாழ்க்கையை வெறுத்தவனாகி விட்டுநீங்கி நென் அருள் செய்வீராக. (எ-று)

வெறுத்தேன்—முற்றெச்சம்.

9. கடல் அலைகள் கடுமையாக வீசி ஆரவாரித்து வலம்புரிச்சங்குகளைக் கொண்டு எழிகின்ற கடற்கரையின்மேல் உள்ள மகோதையில் அழகு நிறைந்த சோலைகளையுடைய திருவஞ்சைக்களத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே! பெண் யானைக்குக் களிறு போன்று விளங்குகிறீர். எமக்குப் பிரானாக உள்ளவரே! நீரே பிரமதேவருக்கும் பிரான் ஆவீர், நீரே திருமாலுக்கும் பிரான் ஆவீர். நொடிப் பொழுதிலே திரிபுரங்கள் எரிந்துநீறுயொழிய மேருமலையாகிய வில்லை யெடுத்தருளியவரே! தேவாரை அடியேன் மறக்கமாட்டேன், அருள் செய்வீராக. (எ-று)

நொடிக்கும் அளவு—நொடிப் பொழுது. சிலை-வில்.

10. முழுவதும் வேயங்குழலும் ஒலிக்கின்ற திருநாவ லாரிலுள்ளாருக்குத் தலைவராகிய நம்பியாரூரர் திருவாய்மலர்ந் தருளிய இசை மிக்க தண்டமிழ்மாலையாகிய தேவாரத்திருப் பதிகங்களைக் கொண்டு எமது சுவாமிகளும், தேவர்கட்குத் தலைவரும், அடியேனுக்கு எக்காலத்தும் அருளைச்செய்யும் நீலகண்டத்தையுடையவரும், அழகிய குளிர்ந்த கடற்கரை யின் மேல் உளதாகிய மகோதை நகரத்தின்கண்ணே அழகிய சோலை சூழ்ந்த திருவஞ்சைக்களத்தின்கண் எழுந்தருளியுள்ள பரமபிதாவும் ஆகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளில் அன்பு செலுத்தவல்ல அடியார்கள் பிறப்பு இறப்புக்களாகிய தடுமாற்றம் இல்லாதொழிவர். (எ-று)

திருநொடித்தான்மலை திருப்பதிகம்

பொழிப்புரை

1. மீளா அடிமையாகவுள்ள என்னை உலகத்தின ருள் முற்பட்டு விளங்குமாறு படைத்தருளினான். அத்திரு வருட் குறிப்பை நன்கு உணர்ந்துவைத்தும் அந்தோ! அப் பெருமான் போன் போலும் திருவடிகளுக்கு நான் என்ன பாடல்களைப் (பாடினேன்) [ஒரு சிறிதும் செய்தேனல்லேன் என்பது குறிப்பு] அவ்வாறாக, நாயினையொத்த இழிந்த என்னையும் ஒரு பொருளாகக்கொண்டு, விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர் அனைவரும் வந்து என்னை எதிர்கொண்டு அழைக்குமாறு ஏவி, தாம் ஏறிச் செலுத்தும் அயிராவணம் என்னும் வெள்ளை யானையையும் எளியேனுக்கு அருள் புரிந்து ஊனுடம்புடன்கூடிய

உயிரை நிர்மலமாகச் செய்தருளிஞர் திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியுள்ள மேலான கடவுள். (எ-று)

தான்—சிவபெருமான். என்—அணுக்கத்தொண்டு செய்து கொண்டிருந்த ஆலாலசந்தரனாகிய என்னை. முன்படைத்தான்—உலகத்திலே முற்பட்ட நிலையை அடையும்படி படைத்தான். பொன் அடி—பொன் போன்ற அருமையான திருவடிகள். நான் என்ன பாடல்—நான் என்ன பாடலைச் செய்தேன். நாயினேன்—வினையாலணையும் பெயர். பொருள் படுத்து—மதித்து. வான்—வானுலகத்தோர்: ஆகு பெயர். மத்தபாளை—மதம் பொருந்திய பாளை: அஃது அயிராவணம், சிவபெருமானுக்குரிய பாளை. ‘அயிராவணமேறாது ஆனே றேறி’ என்ற தாண்டகப் பகுதி காண்க. ஊன் உயிர்—சத்த தாதுக்களால் ஆகிய உடம்போடுகூடிய உயிரை. வேறு செய்தான்—திவ்விய ஒளி மயமான உடம்புடைய உயிராகச் செய்தான். நொடித்தான்மலை—கயிலாய மலை. நொடித்தல்—அழித்தல்; சர்வசங்காரஞ் செய்தல். உத்தமன்—பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான். இனி, தான் என்னை முன்பு திருவுள்ளத்தில் கொண்டருளிணன்: அத்திருக்குறிப்பை அடியேன், அப்பெருமான் அறிவிக்க அறிந்து என உரைப்பினும் அமையும்.

ஸ்ரீசந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருக்கயிலாயம் செல்லும் குறிப்புடனிருக்க, சிவபிரான் தமது அயிராவணம் என்னும் பாளைபை அணுக்கமாகித்து அழைத்தார். அதனை, சுவாமிகள் இப்பதிக முழுவதும் வைத்துப் போற்றியிருத்தல் காண்க.

2. முன்பு யானையை உரித்துப் போர்த்த பகை நீங்க, அடியவனாகிய என்னோடு மீளுவதற்காகவோ! ஊனு

டம்பை உயிரானது கூடியிருத்தற்கு அஞ்சிப் பேரொளிப்பிழம் பாகவுள்ள சிவபிரானையே அல்லும் பகலும் மறவாது சிந்தித் திருந்தேன். விண்ணுலக போகத்தையே பெரிதாக மதித்து வாழ்ந்த தேவர்கள்வலம்வந்து என்னை ஏறச்செய்ய அயிராவண யானையை அருளிஞர் நோடித்தான்மலை என்னும் திருக்கயிலாயத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமான். (எ-று)

ஊனை உயிர் வெருட்டி — ஊனுடம்புடனே உயிர் வாழ்தலை அஞ்சும்படி செய்து. ஒள்ளியானை — பேரொளிப் பிழம்பாகிய சிவபிரானை. வானை மதித்த அமரர் — விண்ணுலகம் முதலிய பதவிகளையே பெரிதாக எண்ணி வாழும் தேவர்கள்: அகரம் தொகுத்தல். என்னை வலம்செய்து ஏற வைக்க ஆனை அருள் புரிந்தான் எனக் கூட்டுக.

3. மனமே! மந்திரம் என்பதைச் சிறு பொழுதும் விதிப்படி கணித்தறியமாட்டேன், மனைவியோடுகூடி வாழும் இவ்வாழ்க்கையிலே மகிழ்ந்து அழகிய வேடங்களையுங்கொண்டு குற்றங்களே செய்யும் வன்றொண்டனாகிய எனக்கும் ஆகாய வீதியிலே ஏறிவர அழகிய அயிராவண யானையை அருளிய அருளிப்பாடு தக்கது ஆகுமோ? திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான். (எ-று)

மந்திரம் ஒன்று அறிவேன் — மந்திர மொழியைச் சிறிதும் அறியமாட்டேன். மனை வாழ்க்கை — இல்லறம். சுந்தர வேடம் — சிவவேடம். துரிசு — குற்றம்: அது வேடத்துக்குரிய செயலின்மை. தொண்டன் எனை ஆனை அருள் புரிந்ததும்: எனை — எனக்கு, உருபு மயக்கம். தரமோ — தகுதியோ. துரிசே செய்யும் தொண்டனாகிய

எனக்குத் தாம் ஏறிச் செலுத்தும் அயிராவணத்தைத் தந்தருளல் தக்கதோ என்றபடி.

4. இந்நிலவுலக வாழ்க்கையையே விரும்பிய மனமே! பெண்களுடைய வலிய வினைகளிலே அகப்பட்டு ஆழ்ந்து கிடந்த என்னையும் அச்சேயலினின்றும் விடுவித்து, தேவரெல்லாரும் சூழ்ந்துவரும்படி திருவருள் புரிந்து அடியவனாகிய எனக்குத் தக்கது அல்லாத ஒப்பற்ற தமது அயிராவண யானையையும் கொடுத்தருளினார் திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான். (எ-று)

வாழ்வை — இவ்வுலக வாழ்க்கையை. மடவார் — பெண்கள். அம்மார்—தேவர்கள். வேழம்—யானை.

5. தேவர்கள் எல்லோரும் விரும்பும்படி அயிராவண யானையின்மேல் என்னுடம்பைத் தோன்றச் செய்தருளியவராகிய நொடித்தான்மலைஎன்னும் திருக்கயிலாயமலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே! இம்மண்ணுலகத்திலே பிறந்து தேவரீரை வாழ்த்தும் வழிவழிவரும் மெய்யடியார் பொன்னுலகத்தை அடைவார் என்னும் பழஞ் சோல்லின் பொருளை இப்பொழுது அடியவனாகிய யான் கண்கூடாகக் கண்டேன். (எ-று)

கண்டொழிந்தேன்—கண்டேன் என்றபடி. வெள்ளையானையின்மேல் என் உடல் காட்டுவித்தான் என்பது ஆண்டவனாகிய தனக்குரிய அயிராவணத்தின் மீதேறிவர அடிமையாகிய எனக்கும் கட்டளையிட்டருளினான் என்றபடி.

6. பஞ்சேந்திரியங்களிடமாகப் பற்றி நின்று, (உழன்று) மலர்களைக் கையிற் கொண்டு அருச்சித்துத் திருவடிகளைச் சேர அறியாத வஞ்சனை பொருந்திய என் மனமே! பெருந்தேவரெல்லாரும் காண யான் இறத்தலை நீக்கி அடிமையாகிய எனக்குத் தக்கது அல்லாததாகிய ஒப்பற்ற தமது யானையைத் தந்தருளிஞர் சிவபெருமான் (இஃது ஒரு வியப்பாயிருந்தது) (எ-று)

அஞ்சினை—பஞ்சேந்திரியங்களை: ஆகுபெயர். அடிசேர்வு அறியா — திருவருளைச் சேர்தல் அறியாத, அறியாமனம்: வஞ்சனை மனம். வைகி — தங்கி. துஞ்சுதல் — இறத்தல்.

7. உலகம் நிலை குலைய, விண்ணுலகம் நடுங்க, நிலம் முழுவதும் அதிர்ந்து அசையும்படியாக மலையும் பெருமையால் தோல்வியடையுமாறு பொருந்திய யானை மேல் ஏறி வழியே வருபவனாகிய எனக்கு எதிரிலே திருப்பாற்கடலிலே ஆலிலையின்மேல் அறிதயில் அமர்ந்தருளும் திருமாவும் பிரம தேவரும் மலர்களைக் கொண்டு முன்னே வந்து வணங்குமாறு செய்தருளிஞன், நான் வருத்தமடையாதபடி திருநொடித்தான் மலையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான். (எ-று)

அவன் திருவருள் இருந்தவாறு என்ன விபப்பு என்றபடி. ஆலர்—ஆலிலையில் பள்ளிகொள்பவர். அபன் என்பது ஐயன் என நின்றது. உலை அணையாத வண்ணம் அருளிஞன் என ஒரு சொல் வருவிக்க. உலைவு—வருத்தம்.

8. அரகர என்னும் ஒலியும், ஆகமங்களை யுணர்ந்த பேரியோர்கள் அறிந்த தோத்திரங்கள் கலந்த வேத முழக்கமும்

மிக, விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் எல்லோரும் வந்து
நேர் நின்று புகழ்ந்து சொல்ல, பெருமை மிக்க வாணசுரன்
வந்து வழிகாட்டி நிற்க, அடியேனுக்கு ஏறுவதற்குரிய சிறந்த
ஒரு யானையைக் கொடுத்தான் திருநொடித்தான்மலை உத்தமன்
ஆகிய சிவபெருமான். (எ-று)

அர ஒலி-அரகர முழக்கம். ஒலியும், தோத்திரங்
களும், வேதஒலியும் எதிர்த்திசைப்ப என்க. எதிர்த்திசைப்ப-
எதிரொலி செய்ய. வரம் மலி-சிறப்பு மிக்க: வரங்களான்
மிக்க எனினுமாம். வாணன்-வாணசுரன்: சிவகணத்
தலைவன். சிரம் மலி யானை-மேம்பட்ட யானை. விண் —
ஆகு பெயர்.

9. இந்திரனும், விஷ்ணுமூர்த்தியும், பிரமதேவ
ரும், அழகினால்மிக்க தேவர்களும் ஆகியஎல்லாரும்வந்து எளிய
வனாகிய என்னை எதிர்கொண்டழைக்க மதயானையை (அயிரா
வணத்தை) அருள்செய்து, வேதாகமங்களையெல்லாம் நன்கு
ணர்ந்த சிறந்த சைவமுனிவர்கள் இதோ வருகின்றவர் யாவர்
எனக் கேட்க நம்முடைய ஆருரன் என்று அருளிச் செய்தார்
எம்பிரானாகிய திருநொடித்தான்மலையில் எழுந்தருளியுள்ள
சிவபெருமான் (அவர் பெருங்கருணையிருந்தபடி என்னே!)
(எ-று)

மந்திரமாமுனிவர்—சிவமகாமந்திரசித்திபெற்றசிறந்த
சிவமுனிவர்கள். அவர் உபமன்னிய முனிவர் முதலிபோர்.
நம்தமர் — நமது சுற்றத்தார். ஊரன் — திருவாரூரின்கண்
உள்ளானாகிய சுந்தரமூர்த்தி.

10. ஊழிக்காலந்தோறும் உயர்கின்ற போன்மயமாகிய திருநொடித்தான்மலையைப் புகழ் சூழ்ந்த இனிய கரும்பையொத்த சுவையுள்ள, திருநாவலூரிலுள்ளாருக்குத் தலைவராகிய சுந்தரமூர்த்திகள் சொல்லித் துதித்த பத்துப் பாடல்களையும் ஆழ்ந்த கடலரசனாகிய வருணனே! திருவஞ்சைக்களத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமபிதாவாகிய சிவபெருமானுக்கு அறிவிப்பதாகுக. (எ-று)

நொடித்தான்மலை என்பது திருக்கயிலாயமலை.

பொழிப்புரை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

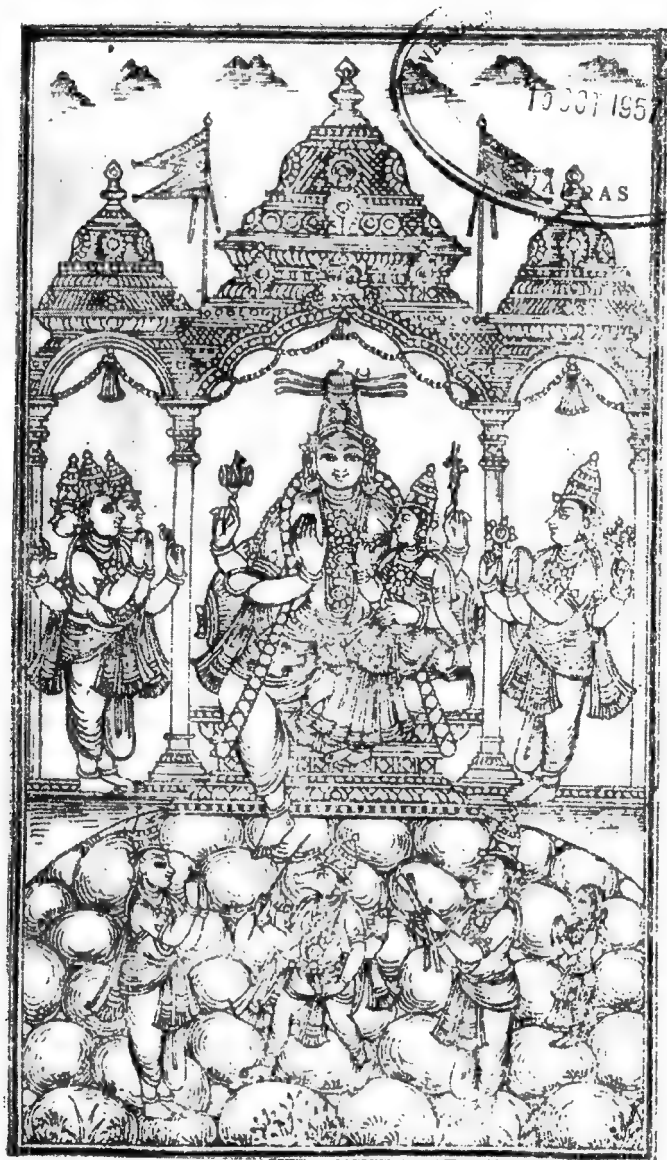
உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கையாளாருளவா.

ஸ்ரீரமான்பெருமாயாரு.

1952

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சேரமான் பேருமாள் நாயனார் அருளிய
திருக்கலகலாபஞானவல்லா

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாலும் நான்முகனுந் தேர்துணரர தன்றங்
கருமா லுறவுமலாய் நின்ற — பெருமான்
பிறவாதே தோன்றினான் காணாதே காண்பான்
துறவாதே யாக்கை துறந்தான் — முறைமையால்
ஆழாதே ஆழந்தான் அகலா தகலியான்
ஊழா லுயராதே ஒங்கினான் — சூழொளிநூல்
ஓதா துணர்ந்தான் நுணுகாது நுண்ணியான்
யாதும் அணுகா தணுகியான் — ஆதி
அரியாகிக் காப்பான் அபரைய்ப் படைப்பான்
அரைய் அழிப்பவனுந் தானே — பரைய
தேவர் அறிபாத தோற்றத்தான் தேவரைத்தான்
மேவிய வாறே விதித்தமைத்தான் — ஒவாதே
எவ்வுருவில் யாரொருவர் உள்குவார் உள்ளத்துள்
அவ்வுருவாய்த் தோன்றி அருள்கொடுப்பான் — எவ்வுருவுந்
தானேயாய் நின்றளிப்பான் தன்னிற் பிறிதுருவம்
ஏனோர்க்குங் காண்பரிய எம்பெருமான் — ஆதாதே
சேரார் சிவலோகந் தன்னுட் சிவபுரத்தில்
ஏரார் திருக்கோயி லுள்ளிருப்ப — ஆராய்ந்து
செங்கண் அமரர் புறங்கடைக்கட் சென்றிண்டி

எங்கட்குக் காட்சியருள் என்றிரப்ப — அங்கொருநாள்
 பூமங்கை பொய்தீர் தரணி புகழ்மங்கை
 நாமங்கை யென்றிவர்கள் நன்கமைத்த — சேமங்கொள்
 ஞானக் கொழுந் து நகராசன் தன்மடந்தை
 தேன்மொய்த்த குஞ்சியின்மேற் சித்திரிப்ப — ஊனமில்சீர்
 நந்தா வனமலரும் மந்தா கினித்தடஞ்சீர்
 செந்தா மரைமலர்நூ றுயிரத்தால் — நொந்தா
 வயந்தன் தொடுத்தமைத்த வாசிகை சூட்டி
 நயந்திகழும் நல்லுறுப்புக் கூட்டிப் — பயங்கொள்
 குலமகளிர் செய்த கொழுஞ்சார்தங் கொண்டு
 நலமலிய ஆகந் தழீஇக் — கலைமலிந்த
 கற்பகம் ஈன்ற கமழ்பட் டினையுடுத்துப்
 பொற்கழல்கள் காண்மேற் பொலிவித்து — விற்பகருஞ்
 சூளா மணிசேர் முடிகவித்துச் சுட்டிரேர்
 வானார் துதறபட்டம் மன்னுவித்துத் — தோளா
 மணிமகர குண்டலங்கள் காதுக் கணிந்தாங்
 கணிவயிரக் கண்டுகை பொன்னுண் — பணிபெரிய
 ஆர மவைபூண் டணிதிக முஞ்சன்ன
 வீரந் திருமார்பில் வில்லிலக — ஏருடைய
 எண்டோட்குக் கேயூரம் பெய்துதர பந்தனமுங்
 கண்டோர் மனமகிழக் கட்டுறீஇக் — கொண்டு
 கடிசூத் திரம்புனைந்து கங்கணங்கைப் பெய்து
 வடிவுடைய கோலம் புனைந்தாங் — கடிநிலைமேல்
 நந்திமா காளர் கடைகழிந்த போழ்தத்து
 வந்து வசக்கள் இருக்குரைப்ப — அந்தமில்சீர்
 எண்ணருங் கீர்த்தி எழுவர் இருடிகளும்
 அண்ணல்மேல் ஆசிகள் தாமுணர்த்த — ஒண்ணிறத்த

பன்னிருவர் ஆதித்தர் பல்லாண் டெடுத்திசைப்ப
 மன்னு மகத்தியன்பாழ் வாசிப்பப் — பொன்னியலும்
 அங்கி கமழ்தூபம் ஏந்த யமன்வந்து
 மங்கல வாசகத்தால் வாழ்த்துரைப்பச் — செங்கண்
 நிருதி முதலோர் நிழற்கலன்கள் ஏந்த
 வருணன் மணிக்கலசந் தாங்கத் — தெருவெலாம்
 வாயு நனிவிளக்க மாமழை நீர்தெளிப்பத்
 தூயசீர்ச் சோமன் குடையெடுப்ப — மேவிய
 ஈசானன் வந்தடைப்பை கைக்கொள்ள அச்சனிகள்
 வாபார்ந்த மந்திரத்தால் வாழ்த்துரைப்பத் — தூய
 உருத்திரர்கள் தோத்திரங்கள் சொல்லக் குபேரன்
 திருத்தகு மாநிதியஞ் சிந்தக் - கருத்தமைந்த
 கங்கா நதிபமுனை உள்ளுறுத்த தீர்த்தங்கள்
 பெரங்கு கவரி புடையிரட்டத் — தங்கிய
 பைந்நாகம் எட்டுஞ் சுடரெடுப்பப் பைந்தறுகட்
 கைந்நாகம் எட்டுங் கழல்வணங்க — மெய்ந்நாக
 மேகம் விதானமாய் மின்னெலாஞ் சூழ்கொடியாய்
 மேகத் துருமு முரசறையப் — போகஞ்சேர்
 தும்புரு நாரதர்கர் பாடத் தொடர்ந்தெங்குங்
 கொம்புருவ துண்ணிடைபார் கூத்தாட — எம்பெருமான்
 விண்ணோர் பணிப உயர்ந்த விளங்கொவ்சேர்
 வெண்ணார் மழவிடையை மேல்கொண்டாங் — கெண்ணார்
 கருத்துடைப பாரிடங்கள் காப்பொத்துச் செய்யத்
 திருக்கடைக் ளைழ்கழிந்த போதிற் — செருக்குடைப
 சேன பதியில்மேல் முன்செல்ல யானைமேல்
 ஆறுப்போர் இந்திரன் பின்படர -- ஆதை
 அன்னத்தே ஏறி அபன்வலப்பால் கைபோதக்

உமைபாள் மணவாளா போற்றி — எமைபாளும்
 தீயாடி போற்றி சிவனே யடிபோற்றி
 ஈசனே எந்தாய் இறையோற்றி — தூயசீர்ச்
 சங்கரனே போற்றி சடாமதுடத் தாய்போற்றி
 பொங்கரவா பொன்னங் கழல்போற்றி — அங்கொருநாள்
 ஆய விழுப்போர் அருச்சுனன தாற்றற்குப்
 பாசுபத மீந்த பதம்போற்றி — தூய
 மலைமேலாய் போற்றி மயானத்தாய் வானோர்
 தலைமேலாய் போற்றி தாள்போற்றி — நிலைபோற்றி
 போற்றியெனப் பூமாரி பெய்து புலன்கலங்க
 நாற்றிசையும் எங்கும் நலம்பெருக — ஏற்றிக்
 கொடியும் பதாகையுங் கொற்றக் குடையும்
 வடிவுடைய தொங்கலுஞ் சூழக் — கடிகமழும்
 பூமாண் கருங்குழலார் உள்ளம் புதிதுண்பான்
 வாமான ஈசன் வரும்போழ்திற் — சேமேலே

குழாங்கள்.

வாமான ஈசன் மறுவில்சீர் வானவர்தங்
 கோமான் படைமுழக்கங் கேட்டலுமே — தூமாணியில்
 வானநீர் தாங்கி மறையோம்பி வானபிறைபோ
 னேமில் சூலம் உடைபவாய் — ஈனமிலா
 வெள்ளை யணிதலால் வேழத் தூரிபோர்த்த
 வள்ளலே போலும் வடிவுடைய — ஒள்ளிய
 மாட நடுவின் மலரார் அமலியே
 கூடிய போர்க்கள மாக்குறித்துக் — கேடில்
 சிலம்பு பறைபாகச் சேயரிக்கண் அம்பா
 விலங்கு கொடும்புருவம் வில்லா — நலந்திகழுங்
 கூழையின் தாழ வளையார்ப்பக் கைபோந்து

கிங்கினி சேர்ந்த திருந்தடியாள் — ஒண்கேழல்
 அந்துகில் சூழ்ந்தசைந்த அல்குலாள் ஆய்பொதியிற்
 சந்தனந் தோய்ந்த தடந்தோளாள் — வந்து
 திடரிட்ட திண்வரைக்கண் செப்த முலையாள்
 கடல்பட்ட இன்னமுதம் அன்னாள் — மடல்பட்ட
 மாலை வளராய குழலாள் மணநாறு
 சோலை இளங்கிளிபோல் தூமொழியாள் சாலவும்
 வஞ்சனை செய்து மனங்கவரும் வாட்கண்ணுக்
 கஞ்சனத்தை யிட்டங் கழகாக்கி — எஞ்சா
 மணிபாரம் பூண்டாழி மெல்விரலிற் சேர்த்தி
 அணியார் வளைதோள்மேல் மின்ன — மணியார்த்த
 தூவெண் மணற்கொண்டு தோழியருந் தானுமாய்க்
 காமன் உருவம் வரளமுதிக் — காமன்
 கருப்புச் சிலையும் மலரம்புந் தேரும்
 ஒருப்பட்ட டிடனெழுதும் போழ்தில். — விருப்பூருந்
 தேனமருங் கொன்றையந்தார்த் தீர்த்தன் சிவலோகன்
 வானமா லேற்றின்மேல் வந்தணையத் — தானமா
 நன்றறிவார் சொன்ன நலந்தோற்றும் நான்தோற்றும்
 நின்றறிவு தோற்றும் நிறைதோற்றும் — நன்றாகக்
 கைவண்டுங் கண்வண்டும் ஓடக் கலையோட
 நெய்விண்ட பூங்குழலாள் நின்றொழிந்தாள் — மொய்கொண்ட

ம ங் கை .

மங்கை இடங்கடவா மாண்பினுள் வானிழிந்த
 கங்கைச் சுழியணைய உந்தியாள் — தங்கிய
 அங்கை கமலம் அடிகமல மாணோக்கி
 கொங்கை கமல முகங்கமலம் — பொங்கெழிலார்

இட்டிடையும் வஞ்சி யிரும்பணைத்தோள் வேயெழிலார்
 பட்டுடைய அல்குலுந் தேர்த்தட்டும் — மட்டுவரி
 கூந்த லறல்பவளஞ் செய்யவாய் அவ்வாயில்
 ஏய்ந்த மணிமுறுவல் இன்முத்தம் — வாய்ந்தசீர்
 வண்டு வளாய வளர்வா சிகைசூட்டிக்
 கண்டி கழுத்திற் கவின்சேர்த்திக் — குண்டலங்கள்
 காதுக் கணிந்து கனமே கலைதிருத்தித்
 தீதில் செழுங்கோலஞ் சித்திரித்து — மாதரான்
 பொற்கூட்டிற் பூவையை வாங்கி யதனோடுஞ்
 சொற்கோட்டிக் கொண்டிருந்த ஏல்லைக்கண் — நற்கோட்டு
 வெள்ளி விலங்கன்மேல் வீற்றிருந்த ஞாயிறுபோல்
 ஒள்ளிய மால்விடையை மேல்கொண்டு — தெள்ளியநீர்
 தாழுஞ் சடையான் சடாமகுடந் தோன்றுதலும்
 வாழுமே மம்மர் மனத்தளாய்ச் — குழொளியான்
 தார்நோக்குந் தன்தாரும் நோக்கும் அவனுடைய
 ஏர்நோக்குந் தன்ன தெழில்நோக்கும் — பேரருளான்
 தோனோக்குந் தன்தோளும் நோக்கும் அவன்மார்பில்
 நீனோக்கம் வைத்து நெடிதுயிர்த்து — நாணோக்கா
 துள்ளம் உருக ஒழியாத வேட்கையாம்
 வெள்ளத் திடையமுந்தி வெய்துயிர்த்தாள் — ஒள்ளிய

ம ட ந் தை .

தீந்தமிழின் தெய்வ வடிவாள் திருந்தியசீர்
 வாய்ந்த மடந்தைப் பிராயத்தாள் — ஏய்ந்தசீர்
 ஈசன் சிலையும் எழில்வான் பவளமுஞ்
 சேய்வலங்கை வேலுந் திரள்முத்தும் — பாசிலைய
 வஞ்சியும் வேயும் வளர்தா மரைமொட்டும்

மஞ்சில்வரும் மாமதிபோல் மண்டலமும் — எஞ்சாப்
 புருவமுஞ் செவ்வாயுங் கண்ணும் எயிறும்
 உருவ நுசுப்பும் மென்தோளும் — மருவினிப்
 கொங்கையும் வாண்முகமு மாக்கொண்டாள் கோலஞ்சேர்
 பங்கபப் போதனைய சேவடியாள் — ஒண்கேழல்
 வாழைத்தண் டன்ன குறங்கினாள் வாய்ந்தசீர்
 ஆழித்தேர்த் தட்டினைய அல்குலாள் — ஊழி
 திருமதிய மற்றொன்று மென்று முகத்தை
 உருவுடைய நாண்மீன்குழந் தாற்போற் — பெருகொளிப.
 முத்தாரங் கண்டத் தணிந்தாள் அணிகலங்கள்
 மொய்த்தார வாரம் மிகப்பெருகி — வித்தகத்தால்
 கள்ளுங் கடாமுங் கலவையுங் கைபோந்திட்
 டொன்றும் புறமுஞ் செறிவமைத்துத் — தெள்ளொளிய
 காளிங்கஞ் சோதி கிடப்பத் தொடுத்தமைத்த
 தாளிம்பத் தாம நுதல்சேர்த்தித் — தோளெங்குந்
 தண்ணுறுஞ் சந்தனங் கொண்டப்பிச் சதிர்சாந்தை
 வண்ணம் பெறமிசையே மட்டித்தாங் — கொண்ணுதலாள்
 தன்னமர் தோழியர்கள் சூழத் தவிசேறிப்
 பின்னுமோர் காமரம் யாழமைத்து — மன்னும்
 விடவண்ணக் கண்டத்து வேதியன்மே லிட்ட
 மடல்வண்ணம் பாடும் பொழுதீண் — டடல்வல்ல
 வேல்வல்லான் வில்வல்லான் மெல்லியலார்க் கெஞ்ஞான்றும்
 மால்வல்லான் ஊர்கின்ற மால்விடையின் — கோல
 மணியேறு கேட்டாங்கு நோக்குவாள் சால
 அணியேறு தோளாணைக் கண்டாங் — கணியார்ந்த
 கோட்டி ஒழிப எழுந்து குழைமுகத்தைக்
 காட்டி நுதல்சிவப்ப வாய்துலக்கி — நாட்டார்கள்

எல்லாருங் கண்டார் எனக்கடவுள் இங்காய
 நல்லாப் படுமேற் படுமென்று -- மெல்லவே
 செல்ல லுறுஞ்சாணங் கம்பிக்குந் தன்னுறுநோப்
 சொல்ல லுறுஞ்சொல்லி முடைசெறிக்கும் -- நல்லாகங்
 காண லுறுங்கண்கள் நீர்மல்குங் காண்பார்முன்
 நாண லுறும்நெஞ்சம் ஒட்டாது -- பூணாகம்
 புல்லலுறும் அண்ணல்கை வாரானென் நிவ்வகையே
 அல்ல லுறும்அழுந்தும் ஆழ்தாயரால்-மெல்லியலாள் [றைப்
 தன்னுருவம் பூங்கொன்றைத் தார்கொள்ளத் தான்கொன்
 பொன்னுருவங் கொண்டு புலம்புற்றாள் -- பின்னொருத்தி

அ ரி வை.

செங்கேழல் தாமரைபோல் சீறடியாள் தீதிலா
 அங்கே ழினைவப் பிராயத்தாள் -- ஒண்கேழல்
 திங்களுந் தாரகையும் வில்லுஞ் செழும்புயலுந்
 தங்கொளிசேர் செவ்வாயும் உண்மையாற்--பொங்கொளிசேர்
 மின்னார்வான் காட்டு முகவொளியாள் மெய்ம்மையே
 தன்னுவா ரில்லாத் தகைமையாள் -- எந்நாளும்
 இல்லாரை எல்லாரும் எள்குவார் செல்வரை
 எல்லாருஞ் செய்வார் சிறப்பென்னுஞ் -- சொல்லாலே
 அல்குற்கு மேகலையைச் சூழ்ந்தாள் அணிமுலைமேல்
 மல்கிய சாந்தொடு பூண்புனைந்து -- நல்குந்
 இடையிடையே உள்ளருகக் கண்டாள் எழிலார்
 நடைபெடை அன்னத்தை வென்றாள் -- அடியிணைமேற்
 பாடகங் கொண்டு பரிசமைத்தாள் பன்மணிசேர்
 சூடக முன்கை தொடர்வித்தாள் -- கேடில்சீர்ப்
 பொன்னரி மாலை தலைக்கணிந்து பூண்கொண்டு

மன்னுங் கழுத்தை மகிழ்வித்தாள் — பொன்னனாள்
 இன்னிசை வீணையை வாங்கி இமைபவர்தம்
 அண்ணல்மேற் றுனிட்ட ஆசையால். — முன்னமே
 பாடல் தொடங்கும் பொழுதிற் பரஞ்சோதி
 கேடிலா மால்விடைமேல் தோன்றுதலுங் — கூடிய
 இன்னிசையும் இப்பிறப்பும் பேணும் இருந்தமிழும்.
 மன்னிய வீணையையுங் கைவிட்டுப் — பொன்னனையீர்
 இன்றன்றே காண்ப தெழில்நலங் கொள்ளேனெல்
 நன்றன்றே பெண்மை நமக்கென்று — சென்றவன்றன்
 ஒண்களபம் ஆடும் ஒளிவாள் முகத்திரண்டு
 கண்களபம் ஆடுவபோற் கட்டுரைத்தும் — ஒண்கேழற்
 கூந்தல் அவிழ்க்கும் முடிக்குங் கலைதிருத்துஞ்
 சாந்தந் திமிரு முலைபார்க்கும் — பூந்துகிலைச்
 சூழும் அவிழ்க்குந் தொழும்முஞ் சோர்தயநுந்
 ருழும் அழுந்தும் அயர்வுயிர்க்குஞ் — குழொளிய
 அங்கை வளைதொழுது காத்தாள் கலைகாவாள்
 நங்கை யிவளும் நலந்தோற்றாள் — அங்கொருத்தி

தே ரி வை.

ஆரா அமுதம் அவயவம் பெற்றனைய
 சீரார் தெரிவைப் பிராயத்தாள் — ஓரா
 மருளோசை யின்மழலை வாப்ச்சொலால் என்றும்
 இருள்தீர் புலரியே ஒப்பாள் — அருளாலே
 வெப்பம் இளைபவர்கட் காக்குதலால் உச்சியோ
 டொப்பமையக் கொள்ளும் உருவத்தாள் — வெப்பந்தீர்ந்
 தந்தளிர்போற் சேவடியும் அங்கையுஞ் செம்மையால்
 அந்திவான் காட்டும் அழகினாள் — அந்தமில்

சீரார் முகமதிய மாதலாற் சேயிழைபாள்
 ஏரார் இரவின் எழில்கொண்டாள் — சீராருங்
 கண்ணார் பயோதரமும் துண்ணிடையும் உண்மைபால்
 தண்ணிளங் காரின் சவிகொண்டாள் — வண்ணஞ்சேர்
 மாந்தளிர் மேனி முருக்கிதழ்வாய் ஆதலால்
 வாய்ந்த இளவேனில் வண்மைபாள் — மாந்தர்
 அறிவுடையீர் நின்மின்கள் அல்லார்போம் என்று
 பறைபறைவ போலுஞ் சிலம்பு — முறைமைபார்
 சீரார் திருந்தடிமேற் சேர்த்தினுள் தேரல்குல்
 ஓரா தகல லுறாதென்று — சீராலே
 அந்துகிலும் மேகலையுஞ் சூழ்ந்தாள் அணிமுலைகள்
 மைந்தர் மனங்கவரும் என்பதனால் — முந்தறவே
 பூங்கச்சி னுல் அடைப்ப் பூட்டுறீ இப் பொற்றொடியாற்
 காம்பொத்த தோளிணையைக் காப்பேவி — வாய்ந்தசீர்
 நற்கழுத்தை நல்லாரத் தான்மறைத்துக் காதுக்கு
 விற்பகருங் குண்டலங்கள் மேஷ்வித்து — மைப்பகருங்
 காவியங் கண்ணைக் கதந்தணிப்பாள் போலத்தன்
 தாவிய அஞ்சனத்தை முன்னூட்டி — யாவரையும்
 ஆகுலம் ஆக்கும் அழகினுள் அன்னமுங்
 கோகிலமும் போலுங் குணத்தினு — ளாகிப்
 பலகருதிக் கட்டிக் கரியவாய்க் கோடி
 அலர்சுமந்து கூழைப வாகிக் — கலைகரந்
 துள்பாது மின்றிப் புறங்கமழ்ந்து கீழ்தாழ்ந்து
 கள்ளாவி நாறுங் கருங்குழலாள் — தெள்ளொளிப
 செங்கழுநீர்ப் பட்டுடுத்துச் செங்குங் குமமெழுதி
 அங்கழுநீர்த் தாமம் துதல்சேர்த்திப் — பொங்கெழிலார்
 பொற்கவற்றின் வெள்ளிப் பலகை மணிச்சூது

நற்கமைய நாட்டிப் பொரும்பொழுதில் — விற்பகிருந்
 தோளா னிலைபேறு தோற்றங்கே டாப்பின்ற
 தாளான் சடாமகுடந் தோன்றுதலுங் — கேளாப
 நாணர் நடக்க நலத்தார்க் கிடையிலை
 ஏணர் ஒழிக எழில்ஒழிக — பேணுங்
 குலத்தார் அகன்றிகு குற்றத்தார் வம்மின்
 நலத்தீர் நினைமின்றீர் என்று — சொலற்கரிய
 தேவாதி தேவன் சிவனின் தேன்கொன்றைப்
 பூவார் அலங்கல் அருளாது — போவானேற்
 கண்டால் அறிவ நெனச்சொல்லிக் கைசோர்ந்து
 வண்டார்பூங் கோதை வளந்தோற்றாள் — ஒண்டாய்

பேரிளம்பெண்.

பெண்ணரசாய்த் தோன்றிய பேரிளம் பெண்மையாள்
 பண்ணமரும் இன்சொற் பணிமொழியாள் — மண்ணின்மேல்
 கண்டுகேட் டுண்டியிற் துற்றறியும் ஐம்புலனும்
 ஒண்டொடி கண்ணே யுளஎன்று — பண்டையோர்
 கட்டுரையை மேம்படுத்தாள் கண்ணாடி மண்டலம்போல்
 விட்டிலங்கு நல்லுகிர்ச்சேர் மெல்விரலாள் — கட்டரவம்
 அஞ்சப் பரந்தகன்ற அல்குலா ளாய்நலத்த
 வஞ்சிக் கொடிதுடங்கு துண்ணிடைபாள் — எஞ்சாத
 பொற்செப் பிரண்டு முகடு மணியழுத்தி
 வைத்தன போல வளர்ந்தேந்தி — ஒத்துச்
 சுணங்குந் திதலையுஞ் சூழ்போந்து கண்டார்க்
 கணங்கும் அமுதமாய்த் தோன்றி — இணங்கொத்த
 கொங்கையாள் கோலங்கட் கெல்லாமோர் கோலமா
 நங்கையாள் நாகிளவேய்த் தோளிஞள் — அங்கையாற்

கார்தட் குலம்பழித்தாள் காமவேள் காதலாள்
 சாந்தம் இலங்கும் அகலத்தாள் — வாய்ந்துடனே
 ஏய்ந்து குவிந்து திரண்டு மறிந்திருபால்
 தேய்ந்து துடித்த செழும்பவளங் — காய்ந்திலங்கி
 முத்தமுந் தேனும் பொதிந்து முனிவரையுஞ்
 சித்தந் திறைகொள்ளுஞ் செவ்வாயாள் — ஒத்து
 வரிகிடந் தஞ்சன மாடி மணிகள்
 உருவ நடுவுடைய வாகிப் — பெருகிய
 தண்ணங் கயலுஞ் சலஞ்சலமுந் தோன்றுதலால்
 வண்ணங் கடலனைய வாட்கண்ணாள் — ஒண்ணிறத்த
 குண்டலஞ்சேர் காதினாள் கோலக் குளிர்மதிய
 மண்டலமே போலும் மதிமுகத்தாள் — வண்டலம்ப
 யோசனை நாறு குழலாள் ஒளிநுதல்மேல்
 வாசிகை கொண்டு வடிவமைத்தாள் — மாசில்சீர்ப்
 பாதாதி கேசம் பழிப்பிலாள் பாங்கமைந்த
 சீதாரி கொண்டுதன் மெய்புதைத்தாள் — மாதார்ந்த
 பண்கவருஞ் சொல்லார்பல் லாண்டேத்தப் பாயொளிசேர்
 வெண்கவரி வெள்ளத் திடையிருந்து — வொண்கேழற்
 கண்ணவனை யல்லாது காணு செவிஅவன
 தெண்ணருஞ்சீ ரல்ல திசைகொள்ளா — அண்ணல்
 கழலடி யல்லது கைதொழா வல்தான்
 றழலங்கைக் கொண்டான்மாட் டன்பென் — நெழிலுடைய
 வெண்பா விரித்துரைக்கும் போழ்தில் விளங்கொளிசேர்
 கண்பாவு நெற்றிக் கறைக்கண்டன் — விண்பால்
 அரியரணஞ் செற்றங் கலைபுனலும் பாம்பும்
 புரிசடைமேல் வைத்த புராணன் — எரியிரவில்
 ஆடும் இறைவன் அமரர்குழாம் தற்குழ

மாட மறுகில் வரக்கண்டு — கேடில்சீர்
 வண்ணச் சிலம்படி மாதரார் தாமுண்ட
 கண்ணெச்சில் எம்மையே யூட்டுவான் — அண்ணலே
 வந்தாய் வளைகவந்தாய் மாலும் அருந்துபருந்
 தந்தாய் இதுவோ தகவென்று — நொந்தாள்போற்
 கட்டுரைத்துக் கைசோர்ந் தகமுருகி மெய்வெளுத்து
 மட்டிவரும் பூங்கோதை மால்கொண்டாள்—கொட்டிமைசேர்
 பண்ணாரும் இன்சொற்பனைப்பெருந்தோட் செந்துவர்வாப்ப்
 பெண்ணார வாரம் பெரிதன்றே — விண்ணோங்கி
 மஞ்சடையும் நீள்குடுமி வாள்நிலா வீற்றிருந்த
 செஞ்சடையான் போந்த தெரு.

— ஆக கண்ணிகள் 197.

பெண்ணீர்மை காமின் பெருந்தோ ளினைகாமின்
 உண்ணீர்மை மேகலையும் உள்படுமின் — தேண்ணீரக்
 காரேறு கொன்றையந்தார்க் காவாலி கட்டடங்கள்
 ஊரேறு போந்த துலா.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியுலா என்னும் திருக்கையாய் ஞானவுலா முற்றும்.

உ
சிவமயம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுறை யாதீனத்து

மஹா வித்துவான்

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களுடைய மாணவர்களுள்

ஒருவராகிய சோடசாவதானம்

ஸ்ரீ சுப்பராயச் செட்டியார் பதிப்பு

பதினேராந்திருமுறை—திருக்கைலாய ஞானவுலா

(41-50 பக்கம்)

சுக்கில — தைஸ்ரீ (1870)

—0—

பக்கம்	பிரதிபேதங்கள்	கண்ணி
25	புறங்கடைச் சென்றீண்டி	10
26	வாசிகையுஞ் சூட்டி	14
"	அவைபூண்டணிதிகழும் பொற்சன்ன	19
"	பெய்துதர பந்தனங் கண்டார்	20
"	மண்ணின் மேலாசிகடாமுணர்த்த	23
27	மன்னுமகதியன்பாழ் வாசிப்ப	24
	நிருதிமே லோர்களுழைக்கலன்க	26
	தெருவெல்லாம்	
	வாயுப்புறன்விளக்க	27
	கைக்கொள்ள அச்சவினி	28
	மேக விதானமா மின்னெலாஞ் சூழ்.....	32
	மேகத் துருமே முரகூறைய	

	எண்ண ரிளவிடையின் மேல்	34
	அன்னத்தே ரேறி	37
28	முன்னோடக் கதக்காரி	40
	வாமான் புரவிமேல்	
	விநாயகனை யுள்ளுறுத்திச்	41
	எச்சார்வும்	43
	பால கிலியரும் வந்தீண்டி	50
29	அருச்சுனனாற்றற்குப்	54
	போற்றுவார் பூமழையும் பெய்து	56
	பூமான் கருங்குழலார் உள்ளம் புதிதுண்பான்	58
	வாமான வீரன் வரும்பவனி — நாமமுறும்	
	வாமான வீரன் மறுவில்சீர்.....	59
	ஈனமில், வெள்ளை.....	60
	விலங்கேப் கொடும்புருவம்	63
	அல்குலந் தேருந்தி	64
	மாதிவருஞ் சொல்லார் மகிழ்ந்தீண்டி	67
பொற்றோடு மின்வீச	68
	தாமமேல் வீழ்ப்பார் சடாதர னல்கானேல்	70
	தாமுன்ன நாணோடு சங்கிழப்பார்	71
	கண்ணென்னு மாநீலங் கோலிக்.....	75
	திண்ண நிறைந்தார்	
	பேதை: வாக்கிற் பிறர்மனத்தும்	79
	ஒன்றுரைத்த தென்றுநக் கொன்று	81
31	எரியாடி என்பா ளவனையோர்	84
	இவள்போல்வாள் காமநூல்	85
	நாட்செய்தாள்	
	பெதும்பை: காமரு கெண்டையோர்	87

	கங்கணஞ் சேர்ந்திலகு கையாள்	89
32	கிண்கிணி சேர்ந்த...	
	மணியார்ந்த, தூவெண்மணற் கொண்டு	
	தோழியருந் தானுமாக்	95
	ஒருப்பட்டுடனெழுதும் போதில்	96
	தேன்மருவுங் கொன்றை யந்தார்	97
	மங்கை: அங்கைக் கமலம் அடிக்கமல மாளோக்கம்	
	கொங்கைக் கமலம்.....	101
33	கூந்த லறல்பவளஞ் செவ்வாய்வாயின்கண்	
	ஏய்ந்த மணிமுறுவ லின்னமிர்தம்	103
	வளர்வா சிகைசூடி	104
	வெள்ளிய மால்விடையின் மேல்	107
	சடாமகுடன் றோன்றுதலும்	
	வாழ்வன்மேன் மம்மர் மனத்தளாய்	108
34	மடந்தை: மஞ்சில்வரு மாமதியின் மண்டிலமும்	114
	உருவுடைய, முத்தாரங் கண்டத்தணிந்தா	
	ளணிகலன்கள்	119
	கள்ளுங் கிடாமுங் கலவையும்	120
	வண்ணம் பெறவிரையே மட்டித்தாங்	122
35	எல்லாருங் கண்டா ரெனைக் கடவுள்.....	128
	சொல்லு முடைசெறிக்கும்	129
	அரிவை: மின்னுவான் காட்டு முகவொளி	135
	எள்குவர் செல்வரை	136
	மேகலையைச் சூழ்ந்தான் முலைமேலு	137
36	பொன்னளியின், இன்னிசை வீணையை	140
	அண்ணன்மேற் றுமீட்ட வோசையான்	141
	இன்னிசையு மிற்பிறப்பும்	143

	ஆழு மழுந்து மவாஷூஉம்	147
	தேரிலை: ஆராவமுதி னவயவம் பெற்றநைய	149
	வாப்ச்சொலா னென்றும்	150
37	மைந்தா மனங்கவரு மென்புதனால்	158
	பொற்றொடிபாள், காம்பொத்த	159
	போலத்தண், தாவிப அஞ்சனத்தை	161
	கலைகரந், துள்ளாது மின்றி	164
	செங்கழுநீர்ப் பட்டுத்திச்	165
	விற்பகருந் — தோளான்	167
38	ஏனோ ரொழிக எழிலொழிக	168
	பேரிளம்பேண்: ஒண்டாங்கு, பெண்ணரசாய்த்	171
	கண்ணாடி மண்டிலம் போல்	174
முகட்டின் மணியழுத்தி	176
39	எண்ணருஞ்சீ ரல்ல திசைகேளா	188
	கொண்டான்மாட் டன்போர்ந்தெழி	189
40	மெய்விளர்த்து	195
	செஞ்சடையான் போந்த தெருவு.	197

பெண்ணீர்மை காண்மின் பெருந்தோ ளிணைகாண்மின்
தெண்ணீர்மைக், காரேறு.....காபாலி கட்டடங்கள்

பிரதிபேதங்கள் முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

- 28 இமையோர் பெருமானே போற்றி எழில்சேர்
38 அணங்கு மமுதமுமாய்த் தோன்றி

ஓர் ஏட்டில் சுண்டது.

பண் — இராகம்.

1. புறநீர்மை — பூநீகண்டி
2. காந்தாரம் — இச்சிச்சி
3. கேளசிகம் — பைரவி
4. இந்தளம் — நௌதிபஞ்சமி
5. தக்கேசி — காம்போதி
6. ஈட்டராகம் — பந்துவராளி
7. ஈட்டபாடை — நாட்டைக்குறிஞ்சி
8. பழம்பஞ்சரம் — சங்கராபரணம்
9. காந்தார பஞ்சமம் — கேதாரகவுளை
10. பஞ்சமம் — ஆகிரி
11. தக்கராகம் — கன்னட காம்போதி
12. பழந்தக்கராகம் — சுத்தசாவேரி
13. சீகாமரம் — நாதநாமக்கிரியை
14. கொல்லி — இந்துகேண்டா
15. வியாழக்குறிஞ்சி — சௌராட்டிரம்
16. மேகராகக்குறிஞ்சி — நீலாம்புரி
17. குறிஞ்சி — மலகிரி
18. அந்தாளிகுறிஞ்சி — தேசாட்சி
19. சேவ்வழி — காம்போதி
20. சேந்துருத்தி — மத்தியமாவதி
21. திருத்தாண்டகம் — பியாகடை
22. திருவாசகம் — மோகனம்
23. புராணம் — சாவேரி

குறிப்பு:

இதனைப் பாதுகாக்கவே வெளியிடப்பட்டது: இஃது
ஆராய்தற்குரியது.